

**Klub dunajských vodákov
Slávia UK Bratislava**

PAMÄTNICA

PETRA NAGYA
17.12.1964 - 3.12.2021

Ahojte,

pre nás všetkých vodákov, je to veľmi smutná a šokujúca správa, keď sa dozvedáme, že náš odchovanec Slávie UK Bratislava Peter Nagy (1964), taký mladých odchádza...

Faťka poznáme od jeho žiackych vodáckych začiatkov u nás. Bol to nielen špičkový športovec - úspešný kajakár, reprezentant, olympionik a tréner kanoistiky na divokých vodách, ale vždy veselý, slušný a ústretový človek. Po skončení svojej aktívnej pretekárskej činnosti k spokojnosti všetkých slovenských vodákov a kanoistických klubov, nás všetkých komplexne zásoboval potrebným vodáckym materiálom v predajni Kayakshop v Čunove. Nemožno tiež nespomenúť, že po svojom otcovi, orientačnom bežcovi, vodákovi, učiteľovi športu na Prírodovedeckej fakulte UK Bratislava a zakladateľovi Behu Devínskou Kobylou (1970) - PaedDr. Jurajovi Nagyovi, prevzal organizáciu tohto obľúbeného tradičného bežeckého podujatia. Takto budeme na neho stále spomínať.

Vyjadrujeme úprimnú sústrasť manželke, vodáčke Lenke Nagyovej (rod. Pudelková), tiež bývalej pretekárke Slávia UKBA, obidvom dcéram a celej rodine. Nech mu je vo vodáckom nebi krásne.

Vodáci KDV Slávia UK Bratislava.

Náš Milovaný už surfuje v nebičku

Peter "Faťko" Nagy

Rozlúčka sa bude konať 14.12.2021 o 11:00 v Bratislavskom Krematóriu v Záhorskej Bystrici.

 Kvety si prineste na košeli a šatách

Odišiel Peter "Fatko" Nagy

S hlbokým zármutkom prijala vodácka komunita správu, že nás v noci 3. decembra opustil vo veku nedožitých 57 rokov náš kamarát Peter „Fatko“ Nagy.

Bývalý kajakár, reprezentant, skvelý človek, V rokoch 1990 až 2001 bol členom česko-slovenského a neskôr slovenského národného družstva. Držiteľ bronzovej medaily v hliadkach z majstrovstiev sveta v roku 1991, olympionik, keď v Atlante 1996 finišoval trinásty, v Sydney 2000 dvanásty. Zúčastnil sa na jedenástich ročníkoch Svetového pohára, majster Slovenska 1993 a 1999. V roku 2001 sa mu podarilo zvíťaziť na 53. ročníku Medzinárodného tatranského slalomu – Memoriálu Ondreja Cibáka.

Odpočívaj v pokoji Fatko

Vyznania dcér Sašky (staršia), Petky (mladšia) a manželky

Lenky

Saška:

"Oc, veľa sme si povedali. Veľa sme si nepovedali, lebo sme nemuseli, lebo sme to vedeli. My dvaja sme boli vždy naladení na jednej vlne. Chcem len povedať toto, aby vedeli aj ostatní.

Bol si tu s nami skoro 57 rokov. Za ten čas si nepremárnil ani jednu minútu. Žil si na 100%. Tak veľa si tu toho stihol, tak veľa si tu toho dokázal. Som na teba veľmi pyšná. Do čoho si sa pustil, v tom si bol profík, tak ako si vždy hovoril, že veci sa dajú robiť iba dvomi spôsobmi tak, ako sa majú a tak ako ich robíš ty. A tak ako sa hovorí, že v najlepšom treba prestať, ty si v najlepšom aj prestal...

V najlepších rokoch, keď si už nevedel čo skôr od dobroty, prišla tvoja choroba. Bola to tá najväčšia rana, úder pod pás, pre nás všetkých. Dnes však viem, že to bol ten najväčší dar. Choroba ta zabrzdila, spomalila. Nemohol si už toľko športovať, ale za to si celý ten čas venoval nám a maminke. Za tých tri a pol roka sme spolu strávili toľko času, čo za celé naše detstvo s Peťulkou nie. Aj toho nového pinduláka v rodine si sa dočkal. Ani nevieš ako veľmi ti je podobný, koľko veľa z teba v ňom vidím. Len dúfam, že nebude toľko frflať. A Elčinka, slniečko naše, tvoje najväčšie slniečko, veľmi ťa ľúbi, veľa stále rozpráva o zážitkoch s tebou, veľmi jej chýbaš.

Postupne si nás pripravoval na to, aby sme to tu bez teba zvládli. Všetko si mal premyslené. Presne ako maminka stále opakuje, že zase si mal pravdu a zase si musel mať posledné slovo. Nemusíš sa báť, o maminku sa postaráme, aj keď ona je z nás najsilnejšia.

Som veľmi vďačná za tieto posledné roky, aj keď si ty v kútiku duše trpel, prežili sme ich naplno. Čo viac si človek môže priať. Užívaj nebo, viator. Let, plachtu, surfuj. Nezabudni aj oddychovať. A vidíme sa tam! Lúbim ťa".

Petka:

"Oc, ďakujem ti za všetko, veď ty vieš... Si pre mňa ten najstatočnejší bojovník a verím, že ako sa spieva v jednej z tvojich obľúbených španielskych pesničiek, že už "Todo te parece bonito" (že už sa ti všetko zdá krásne). Lúbim ťa, tvoja bubulka".

Manželka Lenka:

"Miláčik môj, ďakujem ti za náš spoločný život, ďakujem ti za naše nádherné dcéry, ďakujem ti za tvoju nekonečnú lásku. Lúbim ťa".

Elena Kaliská OLY: S Peťom (Fagy) sme jazdili dlhé roky či za federácie, ale hlavne po rozdelení. Mám na neho iba tie pekné spomienky. Peťo chvíľu pôsobil v L. Mikuláši, keď bol zamestnaný na Dukle B. Bystrica. V roku 1993 sme šli spolu aj s Piťom Stanovským po MS, ktoré sa konali v talianskej Mezzane na SP do Mindenu v Kanade a do Atlanty Occoe - USA. Strávili sme tam neskutočne krásne dni. Pre mňa to bola prvá cesta absolvovaná do zámoria. Peťo bol pre mňa veľkou oporou. Veľa ma naučil a pomohol, ale hlavne bola s ním veľká sranda. Bude mi chýbať jeho smiech a tie jeho podpichovačky. S Peťom som absolvovala dve olympiády v Atlante a v Sydney a tiež MS a ME. Bol človekom s veľkým srdcom, ktorý vždy, keď niekto za ním prišiel po radu alebo pomoc nikdy nepovedal nie, ale rád pomohol, vysvetlil. Som rada, že som ho poznala. Veľmi mi bude chýbať, ale v srdci mi navždy ostane. Budem na neho len a len v dobrom spomínať.

Miroslav Stanovský OLY: Ťažko sa mi toto píše, lebo sa mi to zdá ešte príliš zavčasu. Hľadám v hlave spomienky, na ktoré ešte neprišiel čas, aby sme ich vyťahovali z pamäti, ale keď už to takto musí byť, vynárajú len samé pekné veci, pri ktorých mám úsmev na tvári pri spomienke na Faťka.

Fagyho som zaregistroval koncom osemdesiatych rokov. S vodným slalomom na výkonnostnej úrovni začal, keď mal asi 16 rokov. Rozhladený, sčítaný a inteligentný človek, ktorý bol tak zariadený vodným slalomom, že to bolo až nákazlivé. To ho silne motivovalo a hnalo dopredu.

Najlepšie roky našich športových kariér sme to ťahali spolu. Odkázaní sme boli na vzájomnú pomoc, inšpiráciu a podporu. Fagy sa nikdy neuspokojil s nedokonalosťou. Vždy a za každých okolností sa snažil nájsť spôsob, ako byť lepším.

Stále nás hnalo vpred typickým: „pod to dáme!“, „tam musíme ísť!“, „to si nemôžeme nechať ujsť!“.

Na cestách za „slalomom“ sme strávili nespočetné dni. Tešili sme sa, že môžeme vycestovať.

Vodný slalom a cesty za ním bol pre Faťka zmyslom jeho bytia. Formovalo to aj náš svetonázor.

Na akciách bola vždy veľká sranda. Pamätne sú naše výjazdy na preteky Svetového pohára do Ameriky, aj s Elen (Kaliská), ktorá radšej spala v kufri auta ako v stane, lebo sa bála medveďov.

Alebo v Seu d'Urgell, keď sme smäd po ťažkom tréningu v teple išli hasiť sangriou ... ajajáj! Potom Lenka s Majkou mali čo robiť, aby nás spratali.

Vo Valstagni sme si zas ponatierali pádla krémom pred *celými traťami* a strašne sme sa zabávali na tom, ako to nepoviemu tomu druhému a silou mocou to chceme dopádlovať do cieľa bez eskimáka.

A veľa, ozaj veľmi veľa iného, dobrého. Bol aj dobrý fotograf. Hodiny vyberal ten správny a najlepší fotoaparát a objektív. Väčšinu vodáckych fotiek z toho obdobia robil práve Faťko.

Bol súper na vode, ale kamarát na brehu. Mal svoj názor, uznával súperov a vedel sa tešiť aj z úspechu kolegu. Vo veciach športu vždy konal v duchu Fair play. Zo srdca nenávidel nespravodlivosť v športe a hlupákov. Vedel, že cenu má iba to, čo je poctivo „vypádlované“.

V tréningu nikdy nehládal skratky. Veľmi som sa potešil, keď sa stal nakrátko mojím trénerom. Skúsený, kreatívny a inšpiratívny tréner, čo vedel správne motivovať. Vzácne vlastnosti. V každom koho trénoval zanechal pozitívnu stopu a všetci radi na to spomínajú. Aj preto mal veľa kamarátov.

Snehuliak v posteli, zabudnuté a zamknuté deti na hotelovej izbe, nekonečné diskusie, party, ťažké tréningy, po ktorých sme ledva prišli domov, cestovné zážitky, smútok

z neúspechu, veľké radosti z prvých postupov do finále SP, spoločné akcie, účasť na OH atď. Ten mix spomienok je obrovský.

Skvelý súper a kamarát. Chalan, ktorý to nikdy a v ničom nevzdával, tak si ho aj budem pamätať.

Fagy, bolo mi ctou poznať Ťa. Piťo.

Jirka Kratochvíl: Ahoj. Tak to je šok a je mi to moc líto. Takový mlad'och. Kráťa **Gabriela Zamišková (Brošková):** Úprimnú sústrasť celej rodine, svet je celý naopak, ľudia umierajú takí mladí. Viem o čom hovorím.

Monika Pileková Šullová: Úprimnú sústrasť celej rodinke.

Peter Buček: Je nám všetkým smutno. Nech odpočíva v pokoji.

Jozef Stanovský: Úprimnú sústrasť.

Vane Ribarski: Bol Moj pekni kamarad a i velki pretekar. Socuvstvo od fam. Ribarski

Jozef Stolárik: Úprimnú sústrasť celej rodine!

Boris Kružliak: Úprimnú sústrasť. Faťkov odchod je veľkou stratou pre celú slovenskú kanoistiku

Milan Vollman: ďakujem za smutnú správu. V tom období som bol už dávno mimo diania, ale sledoval som v médiách úspechy našich vodákov, ich vynikajúce výsledky, diplomy, ocenenia a tešil som sa z nich. Bol to dobrý chlap. Nech mu dá Pán Boh odpočinutie večné. S úctou Milan Vollmann

Gaba Hochschornerová: Ahojte všetci, čo ste Petra /Faťka/ poznali, je nám to veľmi ľúto, že odišiel náš dobrý kamarát, vždy ochotný pomôcť, keď bolo treba. Spomínam si na jednu udalosť, keď ma prišiel nahovárať Fero Chmelár do práce. Stáli sme na našom šlepe, deti sa naháňali okolo nás, nikdy nemali na sebe vesty, vždy som ich mala v merku, ale keďže som sa chcela sústrediť na náš rozhovor, obliekla som ich do záchranných viest. Na miestach kde boli bifle nebolo zábradlie, ale len reťaz, aby sa dalo manipulovať s lanami šlepu. Palino, keď cúval pred Zuzkou Petrovou, prepadol popod ňu a z tej výšky padol do Dunaja. Našťastie tam trénoval Peťo a ako zmoknuté kura ho vytiahol na kajak. Bolo to niekedy na jar, chlapci mali 3,5 roka. Ponuku od Chmelára som odmietla a užívala som si materstvo až do ich 5-tich rokov. Faťko, ďakujeme za všetko čo si pre nás spravil. Budeš nám chýbať. Úprimnú sústrasť celej rodinke. Dievčatá držte sa. Gaba

Mária Biksadská (tret'orodená dcéra Sotákovcov): Spomínam na príhodu, keď som ako mladá pretekárka dostala novú loď od svojich rodičov. Hrdá a šťastná som robila prejazdy v čunovskom kohútiku, keď do mňa zrazu narazila iná bleдозelená loď a prepichla mi tú moju skrz cez palubu aj dno. Nevedeli sme sa od seba oddeliť, podarilo sa nám to niekde až v Niagare. Vystúpila som a plakala na brehu. Faťko vystúpil zo svojej bleдозelenej lode a bolo mu to tak ľúto, že pri mne ešte dlho potichu sedel a potom si zobral moju loď a o pár dní mi ju vrátil krásne zalepenú. Tú loď mám doteraz a záplata na nej mi ho bude vždy pripomínať. Takisto ako moja nová prilba, ktorú som si od neho kúpila len pred pár týždňami, keď sme sa posledný raz spolu rozprávali a snívali, aké by to bolo, keby sme si spolu ešte mohli zajazdiť. Tiež si spomínam na chvíle, keď ma povzbudzoval na Behu Devínskou Kobylou, na prudkom stúpaní tzv. "Smrťáku". Spomínam na chvíle, keď sme spolu cvičili v lodenici, spomínam na chvíle, keď mi vo vráťkoch v Čunove radil ako mám jazdiť. Píšem za celú našu rodinu. Tak veľmi nás to mrzí, tak veľmi nám budeš chýbať. Nikdy na Teba nezabudneme. Maruška

Vojto Potočný: Máme veľa pekných zážitkov spojených z Peťovej tréningovej, pretekárskej, aj spoločenskej činnosti v klube. Uvediem len jeden príklad spolupráce s ním v ostatnom období, ktorý ho plne charakterizuje a hovorí za všetko. Ja: "Ahoj, Peťo,

robíme nábor nových deciek do klubu, prosím Ťa, súrne potrebujem 15 plávacích viest a 15 špriciek". Peťo: "Zajtra ti ich doveziem do lodenice na Švédoch"

Pavol Blaho (tréner rýchlostnej kanoistiky): Faťko, nikto Ťa ani inak neoslovoval, Tvoj odchod do vodáckeho nebička nás všetkých šokoval. S Tvojim otcom Jurajom učiteľom na Prír. fak. UK a mamičkou Máriou zubárkou (obaja zaničení športovci a funkcionári, mamička reprezentantka v orientačnom behu), sme žili neustále v športovom dianí. Vďaka Tvojmu otcovi Jurajovi, ktorý založil náročný vytrvalostný Beh Devínskou Kobylou, sme všetci vodáci behali a konfrontovali sme si svoju všeobecnú športovú vytrvalosť... Táto kontinuita pokračovala s našimi lodeničnými záľubami na jednom šlepe Prír. fak. UK, vtedy pod vedením tandemu Smatušík - Potočný a na druhom šlepe FTVŠ UK - Slávia UKB pod vedením Ladislava Čepčianskeho. Jedni sa venovali vodnému slalomu a zjazdov a susedia rýchlostnej kanoistiky. Vzájomne sme sa rešpektovali, fandili si, sledovali športové úspechy doma, aj vo svetovej konkurencii pod jednou strechou ICF. Neboli sme v rámci zväzu rozdelení na slalom a rýchlosť. V tom pramenila spoločná sila kanoistiky a tajomstvo sily rodín.

Na Vašom šlepe si bol formovaný nielen Ty, ale aj Tvoja budúca manželka, slalomárka Lenka. Vytvorili ste spolu krásnu vodácku rodinku a v tomto duchu ste vychovali aj Vaše dve krásne dcéry.

Faťko, ako si vyrastal v Karloveskej zátoke a na Dunaji, jazdil si na slalomke medzi bránkami okolo šlepu a na dunajských perejách, tiež na zjazdovke. Vtedy som si Ťa aj ja všimal ako si pádloval. Záviedel som Ti Tvoju slalomovú techniku jazdy, bravúrne zvládnuté eskimáky. Tiež som porovnával Tvoju techniku pádlovania na zjazdovke s pádlovaním našej techniky na rýchlostnom kajaku a spolu sme to konzultovali. Pre Tvoje medzinárodné napredovanie si veľmi rýchlo vystihol aj potrebu trénovať v ťažších podmienkach podobných náročnosti slalomových tratí ICF.

Tvoja cieľavedomosť, univerzálnosť, pokora bola vidieť aj na našich spoločných zimných sústredujeniach v Tatrách na bežkách, plavárni, posilňovni, hrách vo Fise na Štrbskom plese, kde sme sa často stretávali.

Neskôr si to všetko úspešne preniesol do svojej profesionálnej kariéry a nominoval si sa na OH 1996 do Atlanty, spoločne s Mirkom Stanovským. Ako jediný kajakár si nás reprezentoval na ďalších OH v Sydney 2000.

Je dobré, že medzi touto Tvojou profesionálnou športovou kariérou si nezabúdal aj na svoje vzdelanie.

Vysokoškolské vzdelanie získané v Prahe a pretekanie v Slávii VŠ Praha s českou špičkou kajakárov, pozitívne vplývali na Tvoje ďalšie smerovanie a životný štýl. Po rozdelení ČSSR si bol ako prvý zaradený do AŠK Dukla Banská Bystrica s profesionálnou športovou prípravou v Liptovskom Mikuláši. Tam si sa ocitol v spoločnosti Cibákovcov, Zdenka Kusa, Petra Mráza, Elenky Kaliskej, čo Ti dalo ďalší impulz v Tvojej profesionálnej príprave.

Po skončení Tvojho aktívneho pretekárskeho účinkovania si pokračoval v trénerskej práci a pomáhal si zabezpečovať akcie zväzu. Mal si dobré srdiečko, zabezpečoval si vodákov kvalitným športovým výstrojom.

Vždy si všetko spoľahlivo vybavil a to sme si na Tebe najviac vážili. Ešte veľa vecí sme chceli s Tebou dotiahnuť, ale žiaľ osud nám to nedoprial. Faťko, aj keď sa teraz s Tebou lúčime, vedz, že vždy sme Ťa mali a máme veľmi radi a že navždy ostaneš v našich srdciach. A že tak, ako si Ty pomáhal nám, je teraz na nás, aby sme my pomohli Tvojej krásnej rodinke. S pozdravom a úctou Pavel Blaho

Manželka Lenka Nagyová: Ďakujeme všetkým. Lenka s rodinou

Spomienky ďalších vodákov na úžasného Faťka

Katka Macová (Nový Zéland): Faťko bol človek s chrbtovou kosťou. On sa nepozeral na to, koho si pohnevá a komu uľahodí. On sa vždy postavil na stranu spravodlivosti a bojoval za ľudí, za ktorými nikto nestál. Takto sa neraz postavil za mňa, či kajakárov - "outsiderov". A aj pre túto vlastnosť si ho nesmierne vážim. V roku 2012 som ho poprosila, či by nebol mojim trénerom a on sa ma "ujal". Faťko bol perfektný človek. Bol to dobrák od kosti, vždy ochotný pomôcť. Bol to lodeničný gavalier. Všetci sa máme od neho čo učiť. Faťko, budeš nám tu chýbať, ale verím, dúfam, že sa raz - znova, stretneme tam hore.

Danka Mann Beňušová (USA): Ahojte, Faťko bol môj tréner plus mínus od roku 2003 do 2012. Strávili sme spolu veľa času na cestách, pretekoch a sústredeniach po celej Európe. Bol to úžasný človek, vždy sa o našu celú partiu staral a mali sme sa od neho veľa čo naučiť, na vode, aj na suchu. Bol to výborný športovec, dobrý človek, tréner a kamarát.

Ešte ako členka Slávie UK, keď bol Faťko na vrchole jeho športovej kariéry, som po ňom zdedila v rámci klubu moju prvú carbon - kevlarovú loď v roku 1998 a bola som na ňu právom hrdá. Po skončení mojej juniorskej kategórie ma trénoval v Slávii UK a neskôr aj v ŠKP BA s prestávkami až do konca mojej slovenskej kariéry v roku 2012 (potom som už jazdila za USA).

Keď spomínam na Faťka, mám veľa úsmevných a dobrých spomienok:

- ako bol vždy ochotný pomôcť, doniesť vodácke veci na zavolanie a medzi jazdami ochotný rýchlo opraviť zlomené pádlo, loď
 - ako nechal Borisa šľapať hodinu vo Valstagni z tréningu v snehu v mokrých neoprenoch až na hotel, lebo bol pomaly pri prezliekaní sa (potom už bol vždy prvý oblečený)
 - ako keď nás nahrával na tréningoch a pretekoch na kameru, vždy vypol nahrávanie a zapol ho, až keď sme skončili jazdu a mali sme nahraté dlhé minúty, ako kýval kamerou a videli sme len zem a počúvali dialógy
 - neskutočne veľa ním opravených pádiel a lodí, perfektný servis, vždy ochotný pomôcť
 - ako nechal mikrobús plný ľudí čakať po tréningu v Čunove, lebo bol dobrý vietor a musel ísť surfovať (priority!)
 - dlhoročné hecovačky v posilke, aj na vode
 - ako nikdy nepovedal nie, keď sa chcel niekto odviezť na tréning do Čunova (aj keď nás bolo 15 v mikrobuse)
 - hodiny a hodiny, ktoré sme strávili jazdením na divokej vode
 - v r. 2011 na sústredku pred ME v Augsburgu, keď som doletela z USA a mala som jet leg, tak sme celý večer hrali šnapsa a ja mu hovorim: nepi toľko tej coca-coly (vypil 2L) a potom ráno hovoril, že celú noc nespál
 - nespočítateľné jednoduchové bežecké výjazdy na bežky, aj s jeho mamou (orientačnou bežkyňou) na Skalku alebo do Rakúska, ako sa tam ona stratila a my sme ju všetci hľadali
 - ako keď sme mu raz po tréningu povedali, že sme ho nikdy nevideli pobožkať manželku a potom pred plným mikrobúsom puberťákov Lenku prekvapene vybozkával
- Faťko, budeš nám všetkým chýbať! Úprimnú sústrasť celej rodine, myslíme na Vás a spomíname v dobrom! S pozdravom, Danka Mann Benusova

Ľubor Petro (Sancho): Ahojte, všetci sme smutní, ale dovoľte, aby som aj ja prispel pár spomienkami z mladosti na Faťka. S Faťkom sa poznáme od základnej školy od 6. triedy, kedy k nám prišiel na ZŠ Tilgnerova, kde sa vyučoval anglický jazyk. Nechodili sme síce

do jednej triedy, ale boli sme v jednom ročníku. Približne v tom čase sme začali chodiť aj do lodenice. Ako siedmaci sme boli spolu na školskom lyžiarskom kurze v Červenom Kláštore. Boli sme na izbe asi desiat a prvú noc po večierke sme sa na izbe všetci bavili a robili sme blbosti, ale Faťko chcel už spať (už vtedy bol zodpovedný). Asi o pol noci niekto rozsvietil v izbe svetlo a Faťko zakričal: „Ktorý debil to zase rozžíha?“ a vo dverách stála učiteľka... Faťko, ktorý jediný chcel spať si to zlízol za nás všetkých. Na inej lyžovačke s Vojtom Potočným na Martinských Holiach Faťko prejazdil za pol dňa 100 Kčs a potom bez peňazí sedel a ohrieval sa v krčme, lebo peniaze na vlekoch sa rýchlo míňali. Zatiaľ čo ja som mal problém prejsť 20 korunovú permanentku za dva dni.

Z vodáckych akcií si spomínam na sústredenia s trénerom Vladom Vybíralom v Hlohovci, ktoré boli viac o srande a o stmelení kolektívu, ako o náročnom tréningu, kde sme sa vybláznili na zátoke, pri ktorej sme stanovali a zaoberali sa nácvikom eskimákov a rôznymi hrami na vode, ako aj jazdením na tzv. „Madunickom hučáku“, ako miestni nazývali neďalekú šlajšňu. Takisto si spomínam na akcie s ním na Pieninách ako napr. Zraz mladých vodákov. Pri ceste na Pieniny sme v autobuse hrali „mäso“ (jeden si ľahne na brucho a zakryje si oči tak, aby nič nevidel a niekto z ostatných hráčov ho praští po riti a on potom háda kto to bol. Keď uhádne, ľahne si uhádnutý hráč). Hrali sme to na zadných sedadlách autobusu, kde mali niektorí položené ruksaky a kým ostatní na to došli, že sa im váľame po veciach, mali už rozmačkané všetky potraviny, aj paradajky. S Faťkom som mal kopu ďalších zážitkov či už v lodenici alebo na pretekoch, kde on bol ako vynikajúci pretekár a ja už ako rozhodca. Faťko, budeš nám všetkým moc chybať. Sancho

Spomienky na Petra Nagya pribúdajú

Milan Bílý (na stránke www.kanoe.cz):

Zemrel bývalý vodní slalomár Peter Nagy

3. prosince zemřel ve věku nedožitých 57 let Peter Nagy. Peter byl bývalým československým a posléze slovenským reprezentantem ve vodním slalomu. V době studií v Praze byl do roku 1992 členem USK Praha (tehdy VŠ Praha). Na mistrovství světa v Tacenu 1991 získal spolu s Pavlem Přindišem a Lubošem Hilgertem bronzovou medaili z hlídek. Na OH v Atlantě skončil třináctý a na OH v Sydney dvanáctý. Zúčastnil se jedenácti ročníků světového poháru. V roce 1993 a 1999 se stal mistrem Slovenska.

Marcel Potočný: Faťko ma sprevádzal a usmerňoval pri slalome v podstate už od mojich žiackych rokov. Pamätám si, keď som asi ako 11-12 ročný žiak vyplával v prvej jazde jarných pretekov na Podbanskom, tak bol to práve on, čo ma premrznutého, rozplakaného a nahnevaného v autobuse prehováral, aby som sa obliekol späť do vodáckeho a išiel

v tej asi 5°C kose, aj druhú jazdu. Trvalo mu to síce chvíľku, ale jeho klasickými slovami: "Nič si z toho nerob, každý sme si svoje odplávali", sa mu podarilo ma presvedčiť. Bol to správny chlap a aj neskôr, keď už som bol v reprezentácii či už juniorskej resp. seniorskej, nikdy nemal problém mi pomôcť, pokecať si, odcoachovať, povedať svoj názor. Príde mi, že vždy bojoval za férovosť a to nielen v športe, ale aj v civilnom živote. Aj keď Faťko nemá vo svojej bohatej zbierke olympijskú medailu, navždy zostane v mojom srdci telom i dušou ako Pán športovec a ako veľká ikona bratislavského a slovenského slalomu. Marcel

Príspevky do Pamätnice Petra Nagya pribúdajú

Vojto Potočný: Ahojte, preposielam ďalšie e-maily so spomienkami na nášho kamaráta Petra Nagya, ktoré si napriek veľkému žiaľu nemôžem nechať pre seba. So súhlasom Peťovej manželky Lenky by sme ich všetky časom radi spracovať do trvalej papierovej podoby a vydať z nich malú skromnú "Pamätnicu Petra Nagya" (v poličkovom, kabelkovom formáte A5). Preto prosím tých, ktorí sú ochotní sa podeliť so svojimi zážitkami, skúsenosťami zo spolupráce s ním, aby ste mi ich posielali. Tiež Vás prosím, ak máte o ňom alebo s ním nejaké jasné fotografie, aby ste mi ich tiež poslali. Ďakujem. Pre Vašu informáciu ešte uvádzam, že sme poslali písomnú prosbu na Prezídium Slovenskej kanoistiky, aj na Slovenský olympijský a športový výbor s návrhom na jeho ocenenie. Sme presvedčení, že Peter Nagy si to zaslúži. Ďakujeme. Vojto

Roman Buček (zo SOŠV): Správa o Faťkovom odchode ma zaskočila. Vedeli sme o jeho vážnom zdravotnom stave, ale veril som, že boj úspešne zvládne. Faťko bol bojovník, čo dokázal dvojnásobnou účasťou na olympiáde a dlhoročným členstvom v reprezentácii. Aj keď sme sa nevidali často, keď sme sa pri Dunaji stretli, vždy sme prebrali aktuálny stav vo vodnom slalome, niečo o materiáli a výrobe lodí, ale aj o jeho záľube vo windsurfinhu. Obdivoval som jeho odvahu pokúšať sa o náročné a nebezpečné kúsky. Budem si ho pamätať ako veselého chalana a neúnavného optimistu, vždy ochotného pomôcť a poradiť. Zostane navždy členom nášho vodáckeho spoločenstva. Roman Buček

Martin Mišík: Ako blesk zasiahla bratislavských vodákov zdrvivúca správa o predčasnom odchode nášho kamaráta Petra Nagya. Pre niekoľko generácií športovcov v našich lodeniciach predstavuje Faťko symbol najvyššej športovej a ľudskej autority, etalón nevidaného športového majstrovstva a kamarátstva. Stretávať ho na vode, na lyžiach, na ľade, bicykli, pri futbale, či pri behu v lese, bolo veľmi príjemné, a držať s ním krok, takmer nemožné. Maťo Mišík

Matúš Hujsa: Toto je len zlomok z toho ako spomínam na Faťka. Pamätám si rutinu ako sme chodievali počas zimnej prípravy do lodenice pod Starý most. Faťko ma vždy nabral po ceste na Molecovej alebo na Botanickej do svojej legendárnej LIMETKY. Do posilky sme sa vždy nazbierali veľká partia. Väčšinu tvorili "vyslúžili" slalomári a ja som bol vždy v tejto partii najmladší. Po posilke sme na ukončenie tréningu vždy išli do pizzerie kúsok od starého mosta pri futbalovom štadióne. A čo bola potréningová strava? Fagy si vždy objednal pizzu alebo štangle. A čo je pre mňa pamätné, veľkú kofolu a malé pivo! To bol jednoducho vždy pitný režim, ktorý sa nemenil. Po večeri a po klábosení sme vždy nasadli do zeleno-žltého mikrobusu a odviezol ma domov.

Keď sme už pri posilovaní: Pred očami mám stále silného bujaka Peťa. Ale keď sa pozrieme na techniku prevedenia niektorých cvikov, ostávali sme v nemom úžase. Všetky fyziologické aspekty zdravého cvičenia išli bokom a Fagy nás dal vždy do laty, že nie je dôležitá technika, ale koľko kilogramov zdvihneš. Vraj, nikto sa ňa nebude pýtať ako si benčoval, ale koľko si vybenčoval...

Roky plynuli a starým pánom Martin Nevažil (Kikirik), Čaro, Radko Nevažil a ich partia) sa zapáčilo cvičenie na balančných pomôckach ako sú bosu, fitlopty, expandery atď, atď. Keď som prišiel podvečer do lodenice a videl som týchto pánov v rokoch, vyzerali vcelku komicky keď chceli udržať rovnováhu na nestabilných podložkách.

Toľko asi k športovej stránke na Fagyho. Bol to úžasný celoživotný športovec, nie len pre mňa veľkou inšpiráciou ako treba viesť život a aby sme robili čo nás naplňa. Ako sa treba starať o seba a o svojich blízkych. Vždy nás rozčertilo, keď Faťko zobral rodinu na Kanáre a išli na dovolenku... My sme ostali pár dní sami bez kouča. Ale rýchlo som si uvedomil, že pre rodinu spraví všetko.

Ešte jedna pikoška: Bola oslava Faťkovej 50tky v bratislavskom centre. Zišli sme sa tam skutočne veľká partia od vody. Fagy sa tam tak "rozšrouboval", že som pochyboval či sa na druhý deň postaví z postele. Ja Ti Faťko ďakujem a budem ďakovať pri každej možnej príležitosti za to, že aj vďaka tebe som v lodenici do dnešného dňa a budem v nej aj naďalej. Matúš

Tomáš Varsányi: Ja som prvýkrát Faťka evidoval ešte ako študent FiFUK niekedy v máji 2004, keď sa mal konať Tatranský okruh vodákov a ja som potreboval neoprénové šortky. To som bol vtedy ešte také "vodácke embryo", ale už som čosi na tej vode vedel. Nieкто mi poradil, aby som išiel za Faťkom. Pamätám si, ako sme sa dohadovali, či si mám kúpiť veľkosť M alebo L, nakoniec som dal na jeho radu, vybral som si M a urobil som dobre. To bol môj prvý kšeft s Faťkom ešte v starej lodenici vo švédskom domčeku. Pracoval som dlhé roky vo vodáckom obchode, no napriek tomu mám väčšinu vodáckeho vybavenia práve od neho. Ak náhodou nemal nejakú konkrétnu veľkosť z oblečenia, tak mi to obratom do lodenice doniesol. Vždy všetko dodržal. Pamätám si ho aj zo Skalky, kde sa neraz pri nás zastavil a porozprával sa, aj s nami rekreačnými vodákmi. Pravidelne som ho stretával v lodenici alebo ako rozhodca na pretekoch v Čunove. Bude mi veľmi chýbať, vždy si ho budem pamätať ako spoločenského a priateľského človeka. Tomáš

Oldřich Kovář ml.: Faťko bol neskutočný profesionál a detailista, ktorý inšpiroval svojou pracovitosťou a dosahovaním cieľov, ktoré si vytýčil. Naučil ma poznať prúde Dunaja pod Mostom SNP: treba ísť na stred a pod konštrukciu na maľovanie. Počas jász po zátoke sme mali veľmi skvelé diskusie o živote, businessse a vode. Bol to jeden z mojich najväčších odberateľov medzi ja a na oplátku som od neho kupoval vodácke veci. Budeš mi chýbať. Oldo

Martin Nýdr: Ja mám tiež na Faťka pekné spomienky. Bol to profesionál, vždy aj nás obyčajných vodákov bral ako kamarátov, nebol namyslený, ani povýšenecký, ako niektorí profíci. Pritom to bol olympijský reprezentant, čo si myslím, že o ňom mnohí ani nevedeli. Všetko mal vydreté a odmakané. Páčilo sa mi, že bral na akcie aj manželku a dcéry, viedol ich k športu. Organizoval bežecké preteky. Kúpil som od neho viacero vecí na vodu. Vždy som bol spokojný, Faťko bol veľmi ochotný a peniaze za tovar často bral až neskoro po dodaní tovaru. Chodieval na Skalku k Slávovi, kde sme sa stretávali na tratiach. V starej lodenici (vo švédskom domčeku) sme s ním občas zvykli cvičiť v posilke. Nechcel som tomu veriť, že zomrel. Martin

Kamil Kaniščák: Vojto, začnem tak, že si úžasný človek a to čo všetko a všetky tie roky pre nás robíš je až neuveriteľné. Moc ti ďakujem a isto nielen ja, ale veľa ďalších ľudí, ktorým naša lodenica zmenila život. Lodenica, ty a ešte zopár skvelých ľudí spravili z nás drzých soplošov úspešných a slušných ľudí. Veľmi si to vážim, veľmi a ďakujem.

Neviem, či vieš, ale teraz sme s Jergušom a Kecim v Nórsku a človek má viac času venovať sa aj myšlienkam v hlave... Každý deň na Fagyho spomíname, všetky tie zážitky a historky. Smejeme sa, ale vieš asi ako to vyzerá. Takých ľudí ako on by sme chceli mať navždy kúsok od seba. Je to šialené, že roky sme si robili srandu, že on s tou svojou chuťou stále športovať a výkonmi, často lepšími, ako my, mladí tréningovaní, nás všetkých prežije... A zrazu takáto facka. Navyše z ničoho nič. Počas MS v Čunove sme sa stretli a vyzeralo, že sa všetko zlepšuje. Zopárkrát, keď som vedel, že je na tom zle, som mu poslal foto z kajaku, keď som bol pádlovať na zjazdovke na Dunaji a hecovali sme sa kedy pôjdeme popádlovať spolu. Veľmi bolo cítiť vďačnosť a mrzí ma, že od MS sa mu pohoršilo. Odvtedy sme už v kontakte neboli.

Aj teraz, keď bežkujem, každý deň si spomeniem, ako sme sa na tých bežkách naháňali celá tréningová skupina, hecovali sa komu ako idú bežky atď. Myšlienkami a spomienkami prejdeme na hecovačky na pretekoch, na tréningoch v zime na zjazdovkách na Dunaji medzi kryhami alebo na naše vodácke hokejové tréningy, kde on bol najšikovnejší hráč, tiež na futbaly, kde sme si z neho stále robili srandu, že fauluje, ale aj na jeho povestnú klučku, ktorou vedel obohrať každého. Ale aj to, ako sa vedel fajne smiešne pohádať s častou frázou „čo si ty už úplný?“ Usmievam sa, keď to píšem a spomínam, ale vo vnútri mi je veľmi smutno.

Nedá sa ani vymenovať čo všetko nám Fagy dal. Obrovskú motiváciu, veľa skvelých a srandovných zážitkov, správny pohľad na svet. Navždy bude mojím vzorom v mnohých veciach od športovania, súťaživosti, výchovy a starostlivosti o rodinu, až po šikovnosť a férovosť v biznise, či to, ako sa vedel s nami zabaviť na lodenických sudovkách...

Fatko nie je človek, ktorý od nás odišiel, ale človek, ktorý si našiel navždy miesto v srdci každého z nás. Kamil

Alžbeta Máleková: No teda, Kamil to napísal krásne.

Fatko - duša vodákov i lesných bežcov

Spomienkový beh na Petra Nagya - Pozvánka:

SATURDAY, 18 DECEMBER 2021 FROM 11:00-12:30 Beh Devínskou Kobylou - pre Fatka
V sobotu 18.12.2021 o 11:00 je zraz, (samozrejme pri dodržaní aktuálnych pandemických opatrení RÚVZ) na tradičnom mieste štartu pretekov Beh Devínskou Kobylou (lúka nad Dlhými dielmi) a pôjdeme sa prebehnúť klasickou traťou BDK na počesť nášho kamaráta Peťa Nagya.

Milica Zererová: Spomínam na naše pondelkové raftové tréningy v Čunove. Fatko, ako vždy je zaneprázdnený v obchode, ale aspoň jeho "Ahoj", keď idem okolo nikdy nechýbalo... Budeš mi chýbať, je mi smutno. Milica

Vojto Potočný: Tento rok boli MSR žiakov v Žiline, tak predpokladáme, že v r. 2022 budú v Dolnom Kubíne. Ako klub UKBA poprosíme usporiadateľa týchto pretekov ŠKPKD, aby majster(ka) SR starších žiakov, okrem oficiálnych diplomov a medailí SDV SK mohli dostať od nášho klubu UKBA - "Pohár Petra Nagya" a majster(ka) SR mladších žiakov - "Pohár Janka Dojčana". Podľa nás to bude pre žiakov dobrá motivácia a tiež konkrétny

skutok pre zachovanie spomienok na týchto dvoch významných členov nášho hnutia. Ďakujeme za pochopenie.

Richard Binder (Dicky): Ja nie som moc spisovateľ, ale o Faťkovi by sa dala napísať celá kniha. S Faťkom sme boli fakt kamoši. Ešte pred pár dňami sme spolu telefonovali, cítil sa unavený a vyčerpaný. Ako chlapci sme aj v zime spolu trénovali, aj keď mrzlo. Na našich zjazdovkách sme si veľakrát museli spraviť na zátoke miesto a ako ľadoborce presekávať vrstvu ľadu. Raz som neprišiel na takýto zimný tréning na vodu a Faťko si požičal môj walkman na vodu. Chcel pri jazdení na Dunaji počúvať hudbu. Ten walkman mi doniesla sestra Mura, keď bola na regate v Nemecku. No keďže ja som sa zle učil a hrozilo mi, že ma nepustia na maturitu som, tak som si na začiatok nahral pesničku a potom asi 30 minút som si tam nahral ruštinu tak, že som text nahlas čítal a nahrával. Faťko to vôbec netušil. Pekne si v tej zime zapol špricku na loď a cestou dole Dunajom po most a späť sa mu po prvej pesničke pustil môj hlas po rusky a musel to počúvať ďalších 30 minút, lebo zastaviť v tej zime nemohol. Večer, keď prišiel hore na Mlyny do našej posilňovne, tak mi to vyrozprával a strašne sme sa na tom smiali. Faťko nakoniec tú moju lekciu ruštiny vydržal a ja som úspešne dokončil školu. Pred rokom bol Faťko u mňa a sme spomínali na mnohé ďalšie zážitky. Keď som neskôr začal jazdiť štreky, tak som mu posielal pohľadnice z rôznych pretekov s krátkym textom napr. „pozdrav z Prahy ti zasiela Dickyňko“. Faťko bol môj veľký kamoš a tiež veľký vzor. Spolu sme nosili rovnaký opasok na rifliach a rovnakú skobu na kľúče. Opasky sme si sami vyrobili. S Faťkom som vždy chcel hrať futbal, lebo to bola istota, že vyhráme. On totiž hral neskutočne dobre! Bol všestranný. Rubikovu kocku cestou autobusom na preteky poskladal vždy o sekundu rýchlejšie ako ja. Keď ja za 35 sekúnd, tak on za 34. Vedeli sme ju poskladať aj skôr, ale on vždy rýchlejšie. Dokonca sme sa naučili celú pásku "plné vrecká peňazí" od Lasicu a Satinského naspamäť. Naozaj sme to vedeli celé naspamäť. Vedeli sme veľmi dobre eskimáka a učili sme sa to pokiaľ nám to nešlo v každej situácii na 100%. V lodenici na šlepe sme odstavovali vodu z potrubí až neskoro na jeseň. Dovtedy sme sa mali možnosť po tréningu osprchovať v kúpeľni teplou vodou. Ale my sme tým starým vždy po našom tréningu minuli skoro všetku teplú vodu zo 120 L bojlera. Keď už išla taká vlažná, tak sme spozorneli, rýchlo sme utekali do podpalubia šlepu do šatne, bleskovo rýchlo sme sa obliekli a fujazdili preč. To bolo potom kriku. To sme robili pravidelne, keď nám bola po tréningu zima. V zime sme pred tréningom zakúrili drevom v peci lodeničnej saune a po tréningu sa v nej vyhrievali. Inak Faťko vedel fantasticky jazdiť na surfe, vedel aj saltá robiť, aj štartovať z vody bez problémov. Na skateboarde vedel vyskočiť na a preskočiť aj 100 cm prekážku. Vedel super skákať na trampolíne (salto vpred, vzad a pod.). Behal, bežkoval, lyžoval, plával, hral futbal, hokej, basketbal, rugby, tenis, atď. Mal zmysel pre technické veci, sám si vyrobil loď, prilbu, pádlo, vedel si ušit rukavice na pádlo. Stále vymýšľal nové praktické veci, kľúčenky, opasky a pod. V kajaku presne vedel čo, kde, kedy, ako spraviť, aký záber použiť. Napadá ma: bolo vlastne niečo, čo Faťko nevedel? Vedel pripraviť a realizovať kvalitný tréning. Vždy, keď sme jazdili slalom okolo šlepu, staval zaujímavé kombinácie slalomových bránok. Nikdy nešetril svoje adidas, podstatné, že spĺňali účel na 100%. Mal neuveriteľnú koordináciu pohybov, ale aj veľký zmysel pre spravodlivosť. Neváhal ísť do konfliktu, keď cítil, že má pravdu. Kto ho poznal vedel, že mal dobre vypracovaný cit pre fair-play! Aká škoda, že už nebudeme môcť spomínať spolu s ním, ale len bez neho... Dickyňko Binder

Miroslav Kulhánek: V TJ Slávia UK Bratislava vyrástlo veľa výborných pretekárov, ale väčšinou sa do reprezentácie nominovali kanoisti. Peter Nagy bol z našej generácie prvý špičkový kajakár, ktorý to dokázal. Preto sme boli na neho hrdí. Nikdy nezabudnem na

jeho jazdy na olympiáde, pri ktorých sme mu všetci držali palce. Odišiel výborný športovec a kamarát. Nikdy na neho nezabudneme. Česť jeho pamiatke. Miro

Boris Rajniak (Zajko Borko): Ahoj Vojto, dávam veľký klobúk dole za toto tu a rovnako tak, aj za iniciatívu smerom k zväzu a SOV a ďakujem. Faťko bol frajer, makač, dobrák, obrovský vzor. Je toho strašne veľa a myslím, že Kamil (Kaniščák) to zhrnul úplne dokonale. No pár slov musím pridať aj ja.

Okrem "drobností", ako napríklad, že sa ma Faťko sám od seba ujal v čase mojich stále začiatkov, keď som ako bezprizorný šrác prišiel (z TJ Slávia UK Bratislava) do vtedy novovzniknutého slalomového ŠKPBA. V podstate ma zobral do svojej tréningovej skupiny a dobrovoľne sa mi venoval. Vždy nejakým spôsobom vybavil, že som mohol ísť so starými na sústredká. Klub ŠKPBA v tom čase vznikol viac menej iba ako stredisko pre reprezentačných pretekárov. Keď sa dalo, posunul mi potrebné veci na vodu alebo lode.

Jeho klasické kruháče v posilke a nezameniteľný štýl na benči či pri "klenčákoch" nás bude (v dobrom) baviť asi navždy. Vždy som mal veľmi rád spoločné tréningy techniky s ním a dodnes sa snažím držať toho, že pokiaľ to len trochu ide, najlepšie je byť so zverencami priamo na vode. Slzy mám v očiach pri pomyslení, že je to všetko už len v minulom čase, no zároveň sa okamžite smejem, keď si spomeniem na množstvo veselých zážitkov, ktorých boli naozaj kopy...

Nikdy nezabudnem, ako sa Fagy k nám mladšom pridal na jednom z lodeničných žúrov, keď sme si vymysleli famóznú zábavku, že sa budeme navzájom dobrovoľne pupkáčovať. Tá radosť, s akou si to on užíval a zároveň zúročoval svoje dlhoročné skúsenosti v tejto "disciplíne" ma štípe na bruchu ešte aj dnes.

Ako som teraz prehľadával staré fotky, našiel som zábery, ako sme mu raz na Skalke v noci zahádzali ešte jeho staré Daewoo snehom tak, že z neho netrčala ani anténka. Zjavne sme testovali jeho zmysel pre humor a na naše prekvapenie mu to nepripadalo až tak vtipné. Zo začiatku bol na nás pekne nasr..., no nakoniec to samozrejme skončilo s úsmevom na tvári.

Keď začal bojovať so svojou chorobou (mal som ju v tom čase tiež vo svojom okolí), viackrát sme sa spolu bavili o liečbe, rôznych prístupoch, vnímaní vecí v živote, okolo seba. Na to, ako sa vedel niekedy (podľa mňa často aj úplne zbytočne jedovať, bol neskutočne pozitívny. Minulý rok, keď si "osedlal" loďku, aby zas mal na čom chodiť na vodu, tešil som sa, že ma aspoň občas tiež vyhecuje ísť sa povoziť. A posledné leto a ich rodinné pikniky pri vratnom kanáli v Čunove, to bola idylka ako z filmu, na ktorú keď si spomeniem, iba sa priblíbilo usmievam. Nikdy som ani na chvíľku nepomyslel na to, že by to nedal. No aj keď sa mi to ťažko hovorí, ak je to takto preňho lepšie, tak je to fajn. Ďakujem Faťko. Boris

Výcvikový tábor žiakov, Hlohovec 1978

Majstrovstvá sveta TACEN (1991)

Bronz v 3 x K1M

Prvý výjazd RD SR slalom
(Po rozdelení Československa)
Francúzsko, február 1993

Svetový pohár USA (1993)

Svetový pohár USA (1993)

Faťko – Piťo
vo Francúzsku (1994)

Liptovský Mikuláš
(1994 - 1995)

Majstrovstvá sveta
Nottingham (1995)

Sústredenie pred OH
ATLANTA USA
(1996)

Olympijské hry
ATLANTA USA
(1996)

Praha (1991)

Kautina Nový Zéland
(2019)

Majster nielen na vode
s pádlom v ruke,
ale aj s karboškou
v dielni
(1996)

Na chalupe

Šťastná rodinka

Faťko s rodinou na chalupe
v Oščadnici
(leto 2020)

40 - ka

Љúbim њa!

Rozlúčka s archívom

Moje začiatky
surfovania
PELJEŠAC
(2004)

Spomienkový
Beh Devínskou Kobylou –
Pre Fatka
(sobota 18.12.2021)

Leť náš Peťo, hore leť, v nebi Ťa čaká krásne miesto, veď!

PETER NAGY Mgr.

Dátum narodenia: 17.12.1964, Bratislava
Stav: Ženatý
Deti: Alexandra, 18 rokov
Petra, 13 rokov

Adresa:
Pustá 8
84104 Bratislava
Slovensko

tel/fax: +421 2 65421593
mobil: +421 905 110209
email: proflex@nexta.sk

Vzdelanie

1992	Magister Inžinierskej geológie a Hydrogeológie, Karlova Univerzita, Praha,
1998	Ukončené postgraduálne štúdium Enviromentálnej politiky na Academii Istropolitana Nova (ukončené celé štúdium, záverečná práca a jej obhajoba boli v angličtine)
1998	Ukončené štúdium trénerstva I. triedy, odbor kanoistika na divokých vodách, FTVŠ UK Bratislava

Pracovné skúsenosti

1993 - 2001	Športový inštruktor v AŠK Dukla B. Bystrica, od r. 2000 v ŠKP Bratislava vo vodnom slalome – trénerská a pretekárska činnosť, organizácia a zabezpečenie tréningov a sústredení, tvorba náplne a skladby tréningov. Pretekárska a trénerská činnosť na najvyššej medzinárodnej úrovni ako Majstrovstvá sveta, Majstrovstvá Európy, Svetové poháre, OH'1996 Atlanta, OH'2000 Sydney
Zabezpečovanie, organizácia činnosti a vedenie družstva vodného slalomu na medzinárodných a domácich podujatiach
2001 - 2002	Športový manažér a ústredný tréner reprezentačného družstva SR seniorov vo vodnom slalome - vedenie, zabezpečenie a organizácia činnosti reprezentačného družstva SR na sústredeniach a vrcholných podujatiach vo svete.

2000 - 2004	Športový inštruktor a tréner vo vodnom slalome v SŠŠR MV SR.
2004 - 2021	Obchodný riaditeľ a konateľ firmy Skolil-kompozit s.r.o., Slovensko Majiteľ firmy Peter Nagy-Proflex, vodácke a športové potreby, (Kayakshop)

Vedomosti

Anglický jazyk, Ruský jazyk – plynulo
 Nemčina, Maďarčina, Francúzština – pasívne
 Vodičský preukaz „B“

Členstvo v športových organizáciách:
 TJ Slávia UK Bratislava, VŠ Praha, Dukla L. Mikuláš, ŠKP Bratislava

Zájmy

Šport, cudzie jazyky, fotografovanie, hudba, rodina

